

Kullanılan tüketici kredilerinin 500 milyarı aşmasının karşılığının Oscar Ödülü olacağı yalanını söyleriz de, heykelciği isterlerse ne yaparız? Dış borcumuz 500 Milyar Dolara dayandığı için “en iyi yapımcı” ödülünü de hak ettiğimizi anlatırız da, ödülü ne zaman alacağız derlerse yanıtlayamayız! Tüketimi çılgınlık haline getirdiğimiz için üretimde küme düşüyoruz. Üretmediğimiz için de sürekli dış bağımlılığımız arttırıyor ve sapla saman karıştığı için de stres yaşıyoruz. Ne zaman bir ülkeyle sorun yaşasak, o ülkelere karşı tuhaf tepkilerimiz oluyor.

Nükleer santral ihalesi verdiğimiz Rusya ile kriz yaşadığımızda ürünlerini ve şirketlerini protesto etme çağrısı yapıyoruz da, akabinde “S 400” füzeleri alıyoruz diye de kafa yormuyoruz! Millî takımlarının forma renginden dolayı portakal olarak anıldığı için “bizde portakal kabuğu kadar kıymeti olmayan Hollanda” diyerek protesto ediyoruz da ineklerini sağlıyoruz!

ABD ile ilişkilerimiz gerilince cola protestosu yanında kimi berberler odası Amerikan traşı yapmama kararı alıyor da, onların ülkemizde kaç darbe yaptığını ve “bizim çocukları” öğrenmek istemiyoruz!

En acısı da ambargo yiyene kadar, bu hallere nasıl geldiğimizi düşünmüyoruz?

Dünyada kabul görmüş parlamenter sistemden uzaklaşıyoruz da, özenti duyduğumuz Arapların, İngilizlerle işbirliği yapıp bizi arkadan vurduklarını anımsamıyoruz!

Dün müttefik olarak kabul edip kardeşim, dostum vs. diye hitap ettiğimiz devlet başkanlarıyla bozuşuyoruz da, diplomasinin ülke pazarlamanın ötesinde başka bir şey olduğu gerçeğini ve iflas eden dış politikayı görmüyoruz!

Suriyeliler için 30 milyar Dolar harcandığını birinci ağızdan duyuyoruz da, niçin bizim paramızı harcıyorsunuz diye soramıyoruz!

Katlanarak toplanan vergilerin planlı bir yatırım olarak geri dönmediğini yaşıyoruz da, yol ve köprü yaptık demekten başka bir şey söyleyemedikleri gibi, ekonominin iyice kırılanlaştığını kabullenmiyoruz!

“Seçimle gelen seçimle gider” tezinin doğruluğuna demokrasiye olan inancımızdan dolayı katılıyoruz da, seçimle gelenlerin “metal yorgunluğu” iddasıyla istifalarının istenmesini millî iradeye nasıl sığdırıyorsunuz ve “Eee, hani her şeyi sandık çözerdi...” diyenlere, masal anlatma diyemiyoruz!

Atı alanın Üsküdar’ı geçtiğini biliyoruz da, Üsküdar’da at izini göremiyoruz!

Eski resimleri karıştırıp kimin nereye yaslandığını gözümüze sokuyorlar da, beyzbolun nasıl bir sopayla oynandığını anımsamıyoruz!

Eğitimi sistemli bir şekilde dinselleştiriyor ve çağdaş eğitimden arındırıyoruz da, **“Millî”**

sıfatı yok edildiği halde, halen niye Millî Eğitim Bakanlığı diyoruz?

Dünyanın kabul ettiği Atatürk gibi bir liderimizi itibarsızlaştırarak, yeniden başka bir lider yaratmaya çalışıyoruz da, aday yeni liderin “ben aynı zamanda BOP’un eş başkanım” açıklamasını bilmiyor muyuz!

Sonuç olarak; Yıllardır

“Üç maymunu”

oyynamaktan başka iş yapmıyoruz da, onu da “metal yorgunluğundan” dolayı yapar gibi görünüyoruz!

De, da, gibi eklerle yönetilen ülkede nefeslendiğimiz için de aferin bizlere...!